

1. HODY, HODY DOPROVODY

- jak se slaví velikonoce u Vás v rodině
- nauč se velikonoční koledy - Hody, hody doprovody, Od slepičky babička
- hádanky o jaru
- velikonoční pranostiky
- didaktická hra – Protiklady
- sluchová hra – Hledání budíku
- papírová kraslice – ozdob dle vlastní fantazie (pastelky, vodovky, barevný papír, luštěniny....)
- upečte si velikonoční perníčky
- pohádka s poučením - Devět
- pracovní list – Najdi stejnou kraslici (stejně vybarvi dvě stejné kraslice)
- pracovní list – grafomotorika – Ovečka
- pracovní list – Bludiště
- pracovní list – Dokresli si kraslici
- pracovní list – Vybarvi počet obrázků dle daného čísla
- pracovní list – Jarní květiny – vybarvi a vyzdob velikonoční vajíčko
- pracovní list – Dokresli si velikonoční vajíčka

Hody, hody, přednáším,
Sukýnky vám vypráším.
Na pomlázku mašlička,
do košíčku vajíčka.

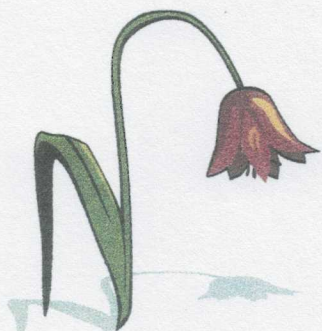
Od slepičky babička
přinese nám vajíčka.
S maminkou je uvaříme
barvičkami nazdobíme.

DĚTSKÉ STRÁNKY

JARNÍ HÁDANKY

Znám já chalupníka, co
nikdy chalupu neprodá.

Hlemýžď

Nekřtěňátko nekřtěné,
dvakrát na svět
zplozené,
pěkně zpívá, žák není,
peříčko má, pták není.

Vejce a kuře

Sedí panna ve světnici,
vlasy má až na ulici.

Mrkev

Chodí v koruně, král není,
nosí ostruhy, rytíř není,
má šavli, husar není,
k ránu budívá, ponocný není.

Kohout

Jede, jede lovec,
má červený konec.
Kam ten konec strčí,
všude voda crčí.

Kačer

Přišli páni bez pozvání,
vzali z domu hospodáře
a dům vyběh oknem ven.

Rybář, ryba, voda, síť

Sedí panna v okně,
suknička jí mokne.
Přijde pán kapitán,
hlavičku jí utne.

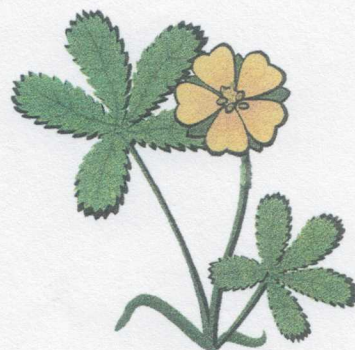
Cibule

Na vesno obveseluje,
na podzim obživuje,
v zimě ohřívá.

Strom

Korunu na hlavě,
andělský šat,
zlodějský krok,
dábelský křik.

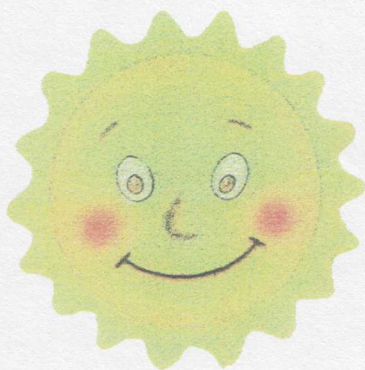
Páv

VELIKONOČNÍ PRANOSTIKY

Pranostiky jsou krátká lidová říkadla, která předpovídají počasí. Vznikly ze zkušeností mnoha generací, někdy se v nich ale projevují i různé lidové pověry. Často se vztahují k různým svátkům, jako jsou například i Velikonoce.

*Je-li Zelený čtvrtek bílý,
tak je léto teplé*

*Velký pátek deštivý
dělá rok žíznivý*

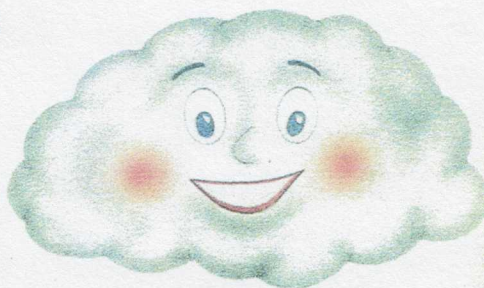
*Když na Velký pátek hřmí,
na poli se urodí*

*Prší-li na Bílou sobotu,
bude v létě nouze o vodu*

*Na Velikonoce jasno,
bude laciné máslo*

*Na Boží hod prší,
sucho úrodu vysuší*

*Omrzne-li na Velký pátek stromový květ,
neurodí se ovoce*

PROTIKLADY

Věci, které mají opačné vlastnosti,
a děti je znají.

Cukr je sladký - ocet je kyselý,
pomeranč je sladký - citrón je kyselý,
cihla je hranatá - míč je kulatý,
hora je vysoká - údolí je hluboké,
ulice je široká - cesta je úzká,
kniha je tlustá - sešit je tenký,
tužka je dlouhá - guma je krátká,
strom je vysoký - keř je nízký,
růže je velká - fialka je malá,
dům je vysoký - chaloupka je nízká,
sníh je bílý - saze jsou černé,
mléko je tekuté - maso je tuhé,
kámen je tvrdý - jíl je měkký,
deska je silná - papír je slabý,
slon je velký - dítě je malé,
led je studený - oheň je horký,
podlaha je tvrdá - postel je měkká,
topení je teplé - lednička je studená,
slunce je teplé - vítr je studený.
Pokud možno nezasahujeme a podle mož-
ností necháme děti, aby samy hledaly odpo-
ovídající slova.

98. HLEDÁNÍ BUDÍKU

POMUCKY:

budík

POČET DĚTÍ:

větší skupina

MIN. VĚK:

4 roky

METODICKÉ POKYNY:

Budík by měl být malý.

ÚKOL:

Děti sedí ve velkém kruhu na židlich. Jedno dítě jde za dveře. Ně kterému dítěti z kruhu dáme budík a to ho nenápadně schová (v kapse, pod

svetrem, pod sukní, v botě apod.). Při schovávání nesmí použít žádné pomocné prostředky.

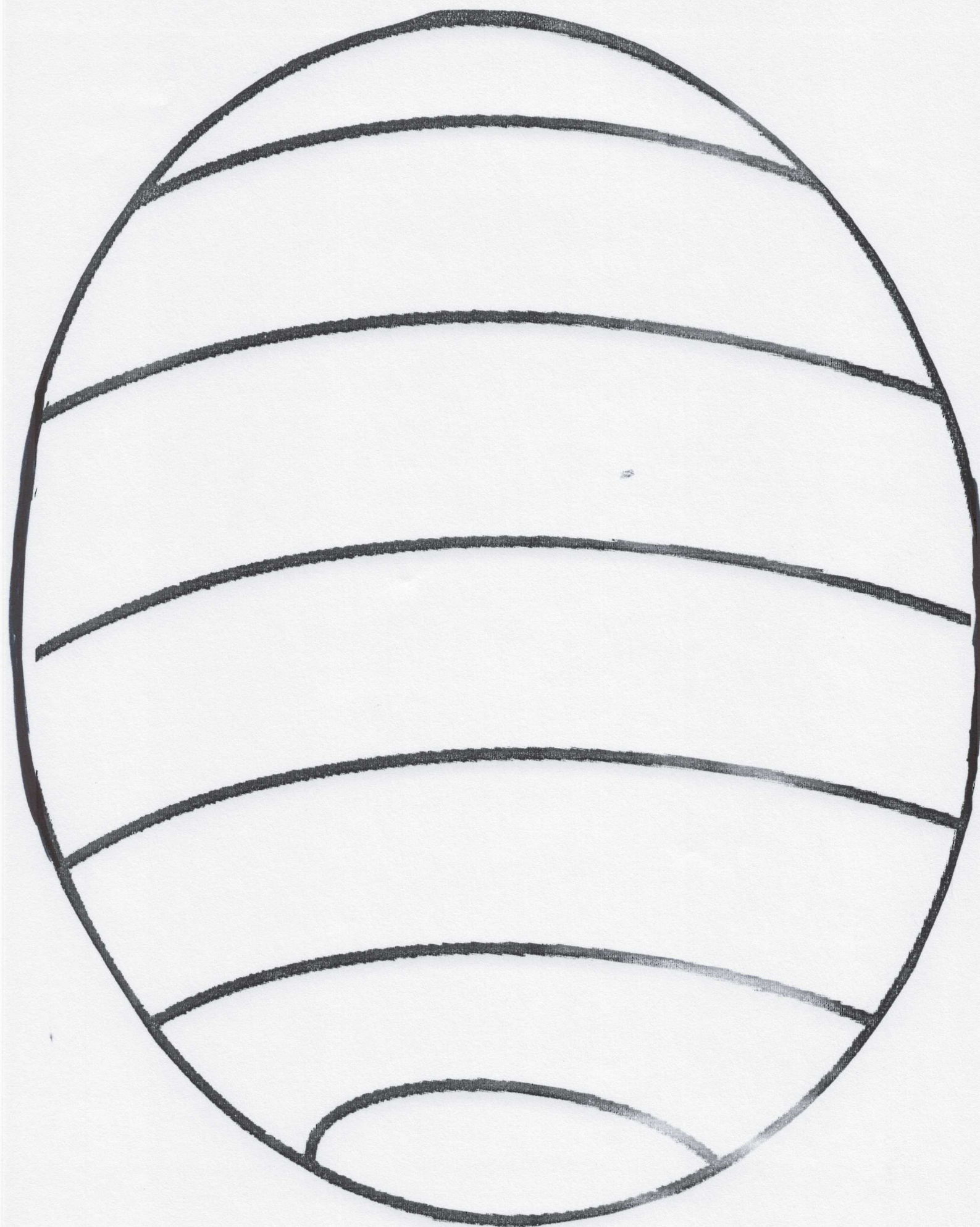
Zavoláme dítě, které je za dveřmi. Všichni musí být úplně zticha. Dítě si stoupne doprostřed kruhu a podle sluchu nebo výrazu obličeje hádá, kdo budík schovává. Když uhodne, může určit dítě, které půjde za dveře. Když třikrát neuhodne, dítě, které má budík, se přihlásí: to nyní půjde za dveře a bude hádat.

VARIANTA:

Všechny děti sedí na jedné straně místnosti. Ně které dítě jde za dveře. Jednomu z dětí v řadě dáme do kapsy "minutky" nastavené na krátký časový úsek.

Zavoláme dítě, které je za dveřmi a posadíme je naproti ostatním. Všichni jsou zticha. Když "minutky" zazvoní, hádá dítě, u koho budíček byl, ale nesmí přitom opustit své místo.

TĚSTO NA PERNÍČKY

Připrava těsta:

1 kg hladké mouky
30 dkg moučkového cukru
20 dkg tekutého medu
10 dkg másla
1 ½ lžičky jedlé sody
1 ½ lžičky mletého koření (skořice, fenykl, anýz, hřebíček)
1 lžička kakaa
5 vajec

Postup:

Do hnětacího stroje prosijeme 70 dkg mouky, přidáme cukr, koření a sodu. Zapneme stroj a postupně přiléváme med, poté máslo a nakonec vejce. Vše necháme důkladně promíchat a přidáváme zbylou mouku, až je těsto hladké a nelepí.

Pokud nemáme hnětací stroj, cukr a mouku prosijeme na vál. Přidáme koření a sodu. Doprostřed uděláme důlek, dáme do něho med, máslo a vejce. Vše zpracujeme dohromady. Postupně přidáváme zbývající mouku. Těsto necháme v chladu nebo lednici odpočínou nejméně 24 hodin. Avšak těsto tak můžeme skladovat až po dobu 14 dnů.

Devět

Byla jedna slepička a ta měla devět kuřátek. Osmi říkala všelijak, deváté se jmenovalo Pipka. Kdykoliv našla slepička zrnko a na kuřátka volala, osm se jich radovalo, deváté bylo smutné. Rmoutila se Pipka, že zrnko není vždy jenom její, a říkala si: „Škoda, že je nás devět!“ A když se navečer sešla kuřátka kvočně pod křídla, osm se jich radovalo, deváté se neradovalo. Litovala Pipka, že se vždycky nedostane na místečko nejteplejší, a myslila si: „Škoda, že je nás devět!“

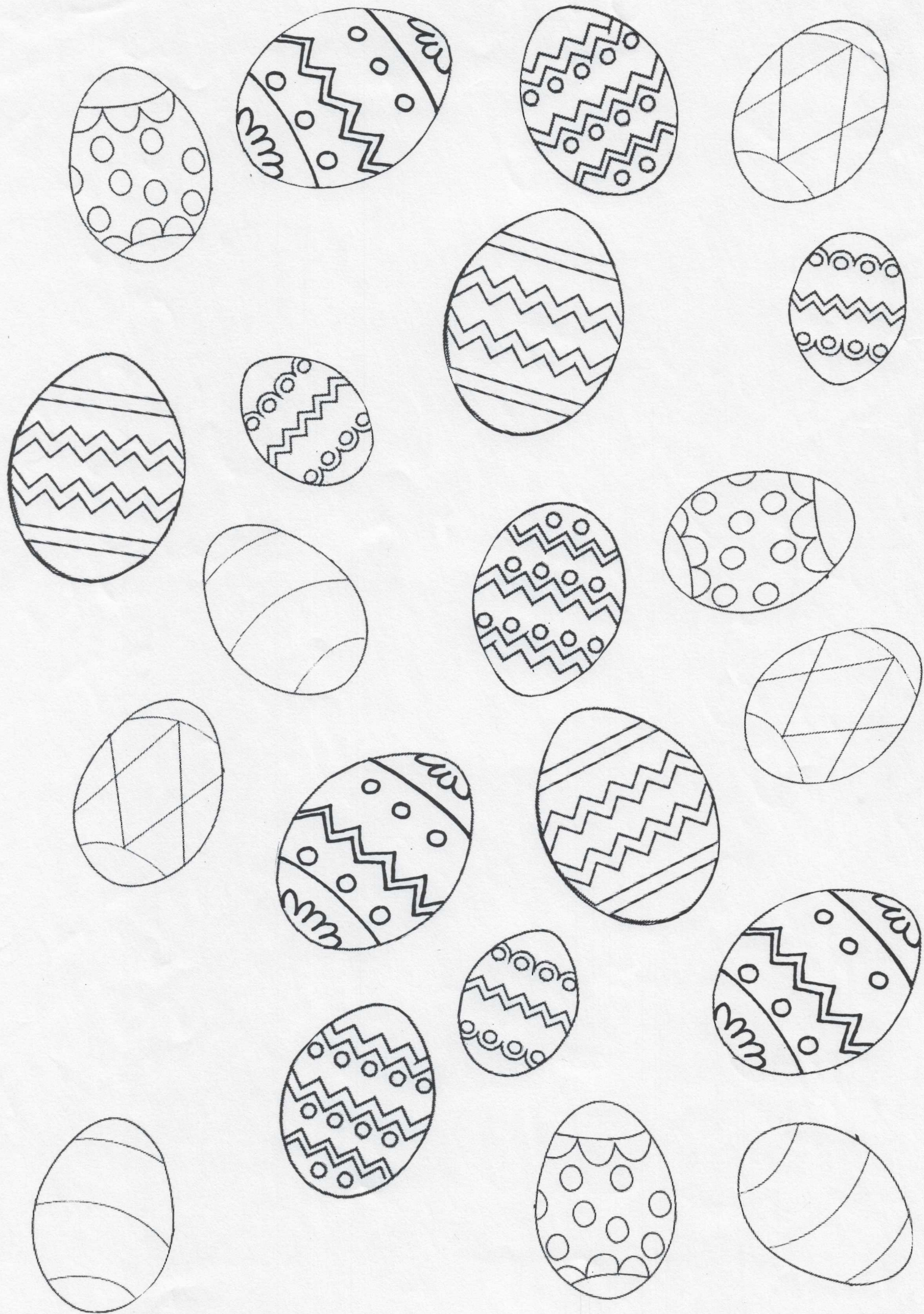
Jednou šel kohoutek do Prahy na pouť a povídal: „Kikirihi, kuřátka! Dobře slepičku poslouchajte; přinesu vám z pouti sladkou krupičku!“ Osm kuřátek se těšilo, ale Pipka celý den vzdychala: „Škoda, že je nás devět! Kdybych byla sama, byl by celý kornoutek můj!“ I přemýšlela, jak by dostala celý kornoutek sama. „Vím, co udělám,“ myslí si, „půjdu kohoutkovi naproti a kornoutek na něm vyloudím.“ Neřekla doma ani slůvka a vydala se na cestu.

Ale daleko nedošla. V zahrádce již nevěděla, kterou pěšinkou se chodí do Prahy. Ale zpíval tam na keři ptáček a toho se zeptala: „Milý ptáčku, tebe křídélka nosí po celém světě. Povez mi, kudy do Prahy. Kohoutek je tam na pouti a přinese mi sladkou krupičku. Dám ti také zrníčko.“ A ptáček zazpíval: „Lililililil!“ „Aha,“ myslí si Pipka. „Kolem lilí.“ Pospíchala na tu stranu, kde rostly lilie. Byl jich v zahrádce celý záhonek; ale včera hospodyně jednu vykopala a po té zbyl v zemi důlek. Pipka nedávala pozor na cestu a buch!, spadla do důlku. Bědovala, naříkala, ale z důlku se nedostala.

Zatím se kohoutek vrátil jinou stranou a nasypal kuřátkům sladké krupičky. Kuřátka zobají a kohoutek si je počítá. Když jich napočítal jen osm, ptá se starostlivě: „Kde je Pipka?“ Ale nikdo o ní nevěděl. I rozběhla se kuřátka po dvorečku, ale po Pipce nikde ani vidu, ani slechu. Slepička naříkala, že se snad utopila v rybníce. Posílala tedy kmotřičku kachničku, aby prohlédla vodu, a sama zase prohlížela ve dvoře každý koutek.

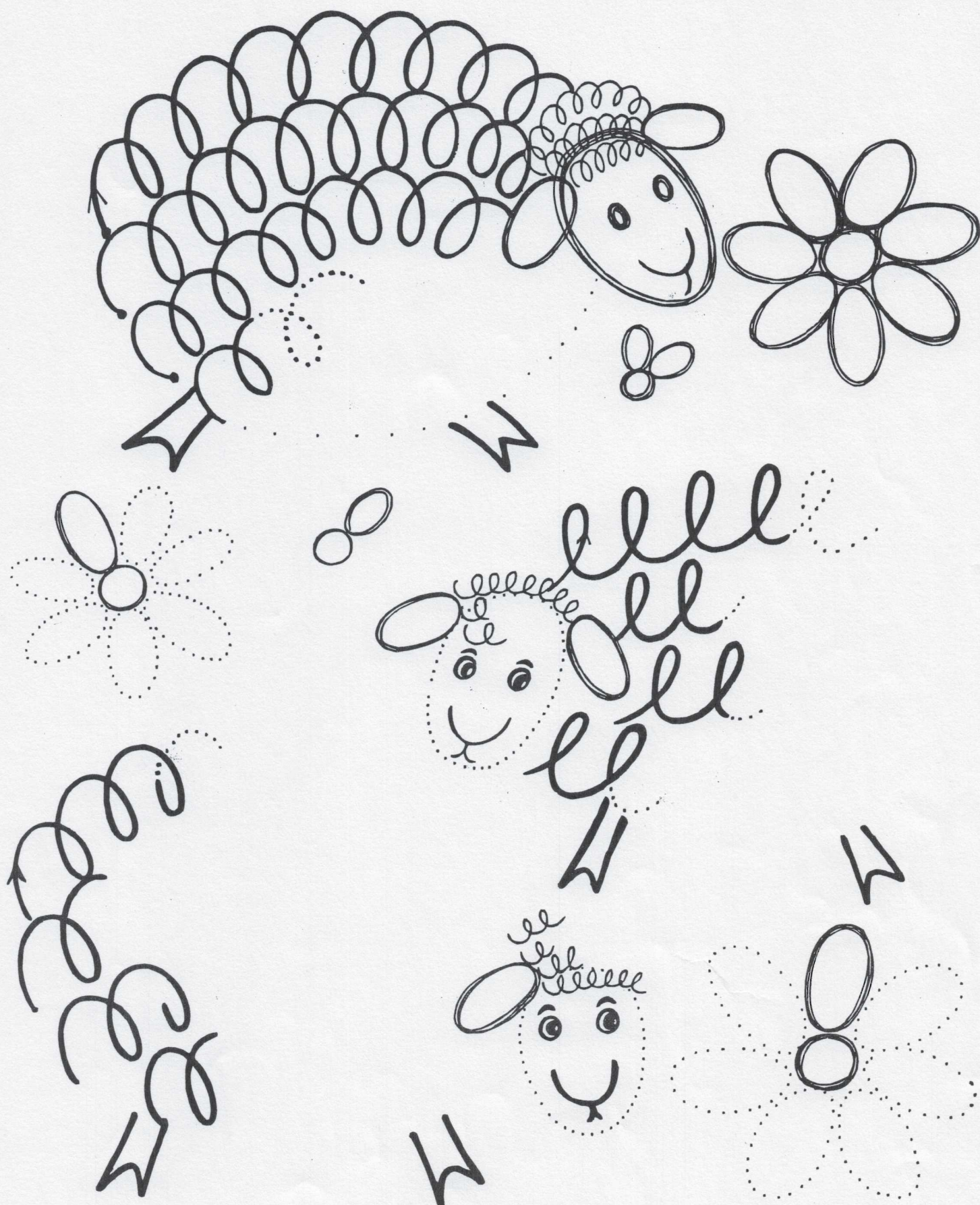
Zatím jedno kuřátko zaběhlo do zahrádky a tam někdo naříkal: „Píp, píp! – „To je naše Pipka,“ raduje se kuřátko a běží k lilím. A hle! V důlku sedí zmořená Pipka a naříká, že zahyne. „Neplač, Pipko!“ těší ji kuřátko. „Hodím do jamky lupínek a bude dobře!“ Hodilo dolů žlutý lístek. Pipka se na něj postavila, ale z důlku nemohla. Kuřátko hledalo jiný lístek a zase s ním k jamce. Ale důlek byl pořád příliš hluboký a Pipka stále naříkala: „Zahynu dříve, než samo důlek naplníš. Škoda, že vás není víc!“ Běželo kuřátko pro ostatní a za chvíli osm zobáčků snášelo do důlku zvadlé listí a suché větvičky. Teď se důlek rychle zasypával, Pipka po násypu vystupovala výš a výš a už ji vykukovala hlavička. „Dobře, že je nás devět!“ zajásala a hop! Vyskočila mezi kuřátka. Kuřátka s ní běžela domů a slepička nevěděla radostí, co počít. Vtom se od rybníka vracela kachna se svou rodinou a také byla ráda, že je Pipka zase na světě. Každému kachňátku Pipka vyprávěla, jak spadla do důlku a jak jí osm kuřátek vysvobodilo. „Dobře, že je nás devět!“ stále si při tom pochvalovala.

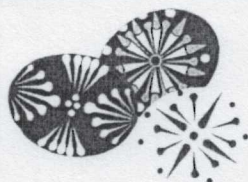
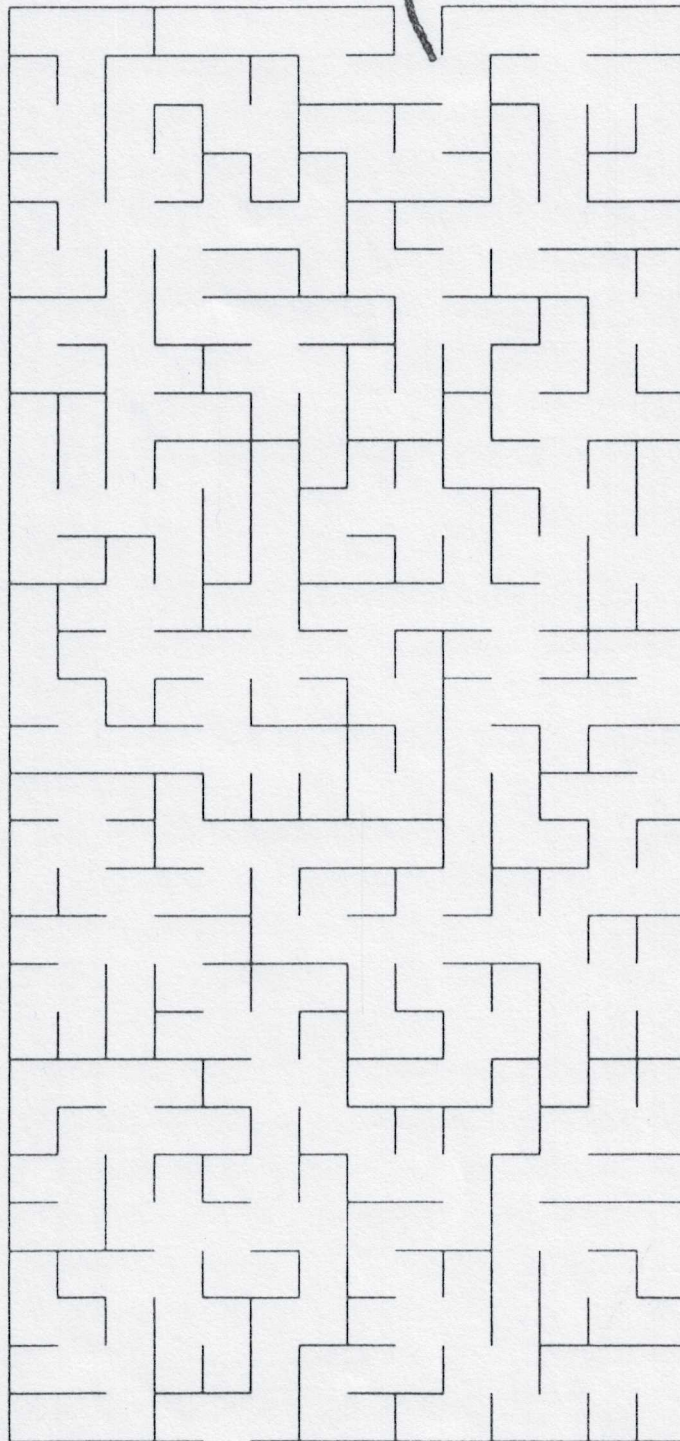
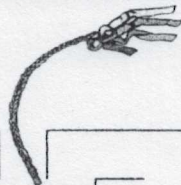
*Beránkové s ovečkami,
zazvoříte nám zvonečkami.*

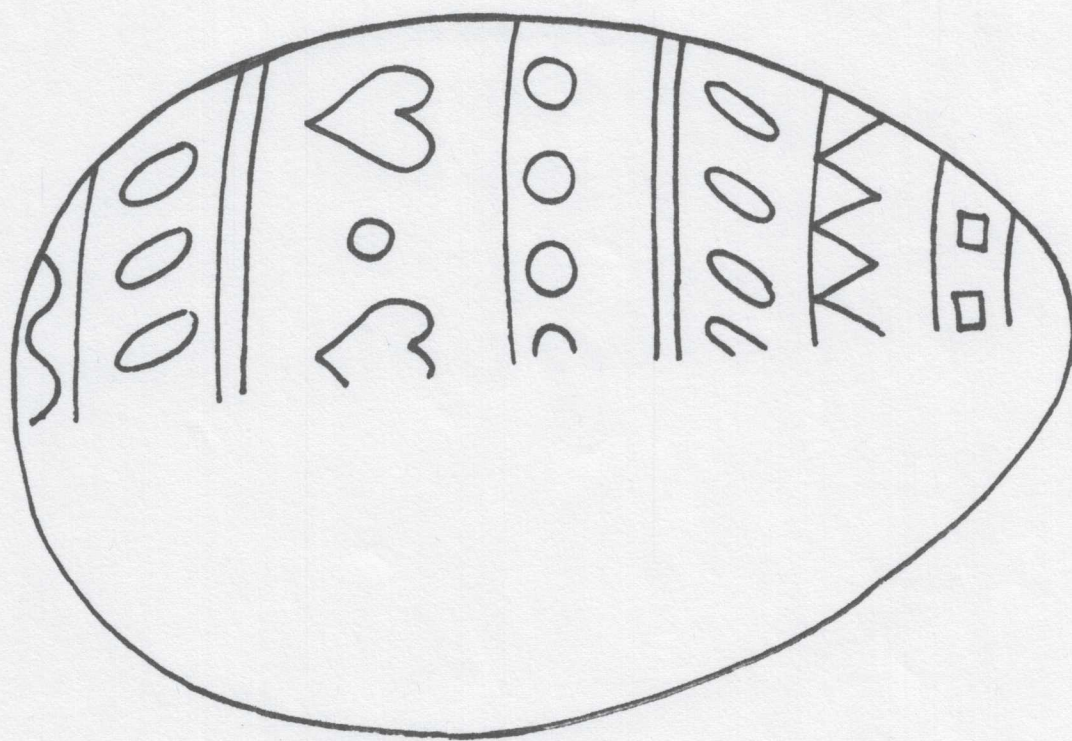
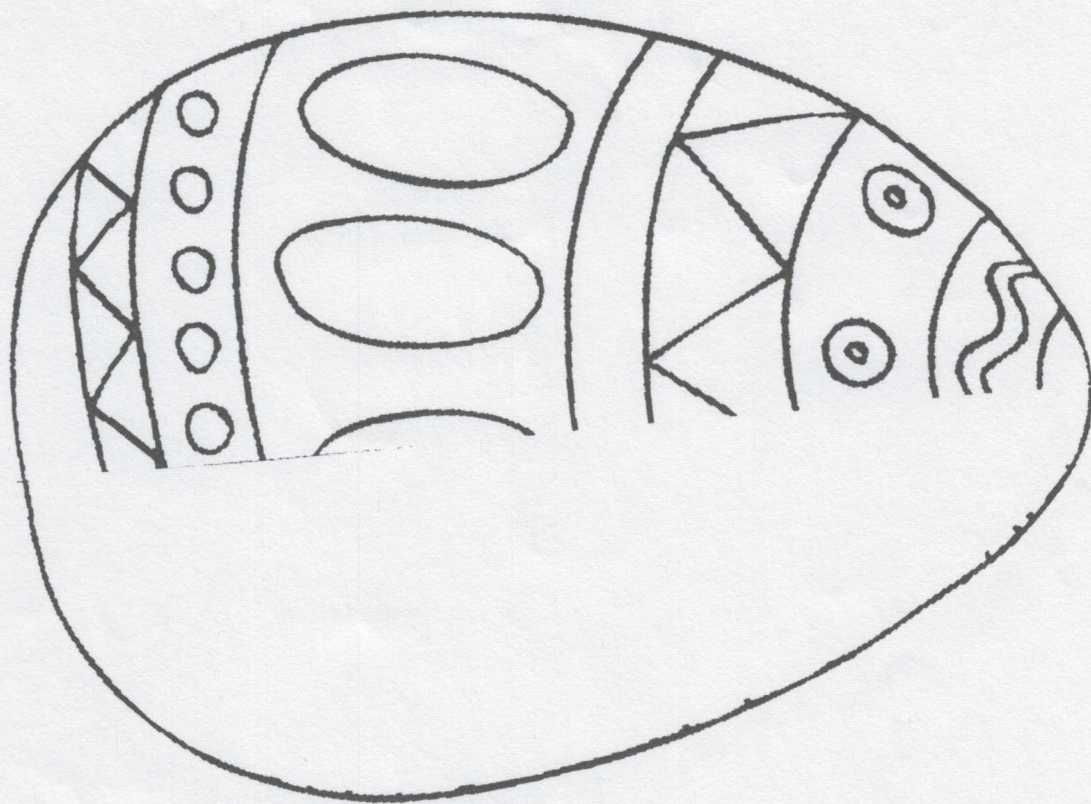
*Souvislé klíčky si nakreslí nejprve ve vzduchu plynulým pohybem, potom
tužkou ve směru šipek.*

VELIKONOČNÍ BLUDIŠTĚ

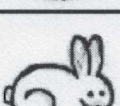
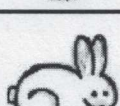

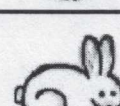

Vše nadbytečné na každém řádku škrtni.

	1						
	2						
	3						
	4						
	5						
	6						
	3						
	1						
	4						
	2						
	5						
	6						

Autor fotografií a obrázků: Ludmila Jakubcová

Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785, financovaného z ESF a státního rozpočtu ČR. Provozováno Výzkumným ústavem pedagogickým v Praze.

Nomíkovo JARO

- Voňavé jaro přináší jarní kvítky. Ne všechny na obrázcích však uvidíš na jaře. Jeden rozkvetne až v létě (zvoneček).
- Jarní květy pojmenuj, vybarví a vyzdob velikonoční vajíčko. Jak se říká vyzdobenému vajíčku? (kraslice)

